

BRIEFWISSELING.

INTEEKENPRIJS VOOR HET JAAR 1921.

De redactie deelt hiermede aan de lezers van het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* mede, dat zij zich door het stijgen van druk- en papierprijzen, kosten van inruaaien en verzending, tot haar leedwezen genoodzaakt ziet den inteeckenprijs voor het jaar 1921 wederom te verhoogen. De inteeckenprijs voor dien jaargang wordt gebracht op *f* 25.50 of bij vooruitbetaling vóór 15 Februari aan den uitgever (De Erven F. BOHN te Haarlem) *f* 25.—. Voor leden der Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst, *mits zij het Tijdschrift rechtstreeks van den uitgever betrekken*, wordt de inteeckenprijs gebracht op *f* 20.50 of bij vooruitbetaling *f* 20.—. Voor het buitenland en Oost- en West-Indië zal de prijs bedragen *f* 29.50.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Het krankzinnigenwezen bij de staatsbegrooting.

In het voorloopig verslag der Tweede Kamer omtrent de staatsbegrooting 1921 voor binnenlandsche zaken is gevraagd, of de zorg voor krankzinnigen eigenlijk wel thuis behoort onder Armwezen. Men zag dit onderwerp liever ondergebracht bij Volksgezondheid. Verleden jaar heeft de minister omtrent dit punt overleg met den minister van arbeid toegezegd. Men vroeg, of dit overleg tot eenige uitkomst heeft geleid.

In zijn memorie van antwoord heeft de minister van binnenlandsche zaken kortweg geantwoord, dat naar zijn meening krankzinnigenzorg wel degelijk thuis behoort onder Armwezen; er bestaat toch nauwer verband tusschen armenzorg en krankzinnigenverpleging dan tusschen volksgezondheid en krankzinnigenverpleging. Nadere motiveering van deze apodictische, maar nog wel voor gedachtenwisseling vatbare uitspraak gaf de minister niet. Voorts zeide hij, dat het toegezegde overleg met den minister van arbeid in November 1919 heeft plaats gehad; ook daarbij schijnt de minister van binnenlandsche zaken tamelijk autocratisch te werk te zijn gegaan, ten minste hij deelt alleen mede, dat hij 18 November 1919 den minister van arbeid per brief heeft in kennis gesteld, waarom hij niet in de overbrenging naar volksgezondheid kon toestemmen. Bij de openbare behandeling in de Tweede Kamer is men daarop niet teruggekomen en men heeft zich derhalve blijkbaar bij die uitspraak neergelegd.

Verder werd in het voorloopig verslag, naar aanleiding van het artikel in het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* van 4 September 1920, bldz. 898, getiteld: „Verlof uit een krankzinnigengesticht”, de vraag gedaan, of de minister bereid is spoedig de herziening van de Krankzinnigenwet van 1884 ter hand te nemen, omdat deze wet niet meer past bij de hedendaagsche eischen voor krankzinnigenverpleging. Ook werd geklaagd, dat het voorkomt, dat personen, die geacht worden krankzinnig te zijn, op gewelddadige wijze voor waarneming of opsluiting worden weggevoerd, en werd aangedrongen op herziening der wettelijke bepalingen omtrent de opsluiting in gestichten. Daarop antwoordde de minister, dat hij gaarne bereid is met de inspecteurs overleg te plegen omtrent de wenschelijkheid van een herziening der Krankzinnigenwet, waarbij de vraag onder de oogen zal worden gezien, of die wet niet meer past bij de hedendaagsche eischen voor krankzinnigenverpleging en of de wettelijke bepalingen